

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212299
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7512212299.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: W. Y., nar. X.X.XXXX, bytom v I. T. H., G. XXX/XX, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 7, o zaplatenie 6 504,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 8C/259/2012-214 zo dňa 9. decembra 2019

rozhodol:

I. M e n í uznesenie tak, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5. IČO: 42 176 778 má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie.

II. P r i z n á v a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778 proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len "súd prvej inštancie" alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 6 504,63 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 11.9.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného podľa § 93 ods. 2 OSP účinného v čase oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. O predmetnom nároku žalobcu súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 8C/259/2012-115 zo dňa 16.10.2014, tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 6 332,29 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 802,33 eur a 9% úrokom z omeškania zo sumy 4 734,16 eur od 14.7.2011 do zaplatenia. Na základe odvolania podaného žalovaným Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/362/2017 zo dňa 29.11.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6 332,29 eur s prísl. v spojení s výrokom o trovách konania. Po vrátení veci súdu prvej inštancie na opätovné rozhodnutie žalobca podaním zo dňa 30.5.2019 vzal žalobu v celom rozsahu späť, v dôsledku čoho súd prvej inštancie uznesením č.k. 8C/259/2012-187 zo dňa 3.6.2019 postupom podľa § 144 a § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil a žalovanému podľa § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „Združenie“) odôvodnil tým, že Združenie podaním zo dňa 19.6.2019 navrhlo zaviazat' žalobcu na

náhradu trov konania a preto súd prvej inštancie z dôvodu, že inštitút vedľajšieho účastníka dňom 1. júla 2016 zanikol dospel k záveru, že so Združením ako vedľajším účastníkom ďalej konať nemohol. Dôvodil, že Združenie ešte ako vedľajší účastník za právnej úpravy OSP, dňa 31.10.2012 vzniesol námietku premlčania, avšak v uvedenom čase nemohol mať k uvedenému úkonu súhlas žalovaného, nakoľko tento až dňa 15.3.2013 uviedol, že sa telefonicky spojil s právnym zástupcom Združenia, ktorý mu vysvetlil právny stav vo veci, podstatu premlčania, ktorému žalovaný dovtedy nerozumel. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie posudzoval účelnosť a hospodárnosť vynaložených trov, ktorých náhrady sa účastník resp. strana v konaní domáha. Súd prvej inštancie mal z obsahu spisu za preukázané, že Združenie vstúpilo do konania z vlastného podnetu, bez vyzvania žalovaného alebo akejkoľvek inej iniciatívy z jej strany, vo veci sa vyjadrilo k žalobe a vznieslo námietku premlčania (dňa 31.10.2012). Dňa 30.5.2019 žalobca vzal žalobu späť, ale tento procesný úkon žalobcu nebol reakciou na doručené podanie vedľajšieho účastníka, ktorého súčasťou bola aj námietka premlčania. Podanie Združenia, v ktorom vzniesol námietku premlčania po obsahovej aj formálnej stránke podľa názoru súdu prvej inštancie predstavuje úkon formulárového a opakujúceho sa charakteru, ktoré združenie ako vedľajší účastník využívalo bez väčších obmien aj v iných súdnych konaniach. Tento úkon preto súd prvej inštancie vyhodnotil ako úkon, ktorý nevyžaduje rozsiahle právne skúsenosti a na jeho realizáciu nie je nutné právne vzdelanie a Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré má v predmete svojej činnosti zabezpečovanie ochrany spotrebiteľa, má mať k dispozícii prostriedky na realizáciu svojho účelu. Zdôraznil, že Združenie mohlo do konania, predmetom ktorého boli nároky zo spotrebiteľských vzťahov vstúpiť v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. OSP ako vedľajší účastník a rovnako aj jeho právo dať sa zastúpiť v konaní pred súdom advokátom, ktoré patrí medzi základné práva garantované Ústavou Slovenskej republiky. Voči vstupu vedľajšieho účastníka postupom podľa ust. § 93 ods. 2 OSP do konania v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ani k jeho zastúpeniu v konaní advokátom a ani vo vzťahu k uplatneniu náhrady trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom v štandardnej procesnej situácii nemožno mať zásadných výhrad. Posudzovaný prípad podľa súdu prvej inštancie ale nemožno nevnímať v kontexte ďalších stoviek konaní, do ktorých Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo za situácie, keď pre všetky tieto súdne konania je bezozbytku príznačné, že do nich vstúpilo v krátkom časovom úseku, hromadne a hlavne bez akejkoľvek nadväznosti na osobu žalovaného ako spotrebiteľa alebo povahu spotrebiteľského sporu, len podľa jediného kritéria, ktorým bola osoba žalobcu (pozn. súdu: okrem žalobcu napr. tiež Orange Slovensko, a.s., BL Telecom debt, s.r.o. a iné). V konaniach do ktorých Združenie vstúpilo ako vedľajší účastník, bolo zastúpené advokátom a to bez zreteľa na právnu či skutkovú náročnosť sporu. A v každom konaní si uplatnilo náhradu trov právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že trovy vynaložené v súvislosti s vyúčtovanými procesnými úkonmi, nespĺňajú požiadavku účelnosti, preto napriek skutočnosti, že žalovanému v zmysle § 256 ods. 1 CSP v dôsledku procesného zavinenia zastavenia konania žalobcom vznikol nárok na náhradu trov konania, Združeniu náhradu trov právneho zastúpenia ako neúčelne vynaložených, nepriznal.

4. Uznesenie napadlo včas podaným odvolaním Združenie. Navrhlo uznesenie zmeniť tak, že žalobcu zaviazá nahradiť Združeniu trovy právneho zastúpenia.

5. V odvolaní namietal, že Združenie na vstup do konania nepotrebovalo žiadne vyzvanie ani iniciatívu zo strany spotrebiteľa. Združeniu nie zrejme, z akých zdrojov mal súd informáciu, že späťvzatie žaloby žalobcom nebolo reakciou na podanie Združenia, keďže späťvzatie žaloby nebolo žalobcom odôvodnené. Dôvodil, že Združenie v podaní zo dňa 31.10.2012 v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka odborne a vecne argumentovalo a okrem vznesenej námietky premlčaniam, ktorá bola dôvodná, podrobne namietalo platnosť Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 21.1.2010 a pre prípad neakceptovania uvedenej argumentácie, navrhlo konanie prerušiť za účelom predloženia prejudiciálnej otázky s konkrétnym znením Súdnemu dvoru EÚ. Nestotožňuje sa preto so záverom súdu prvej inštancie o tom, že uvedený úkon nevyžadoval rozsiahle právne skúsenosti a na jeho realizáciu nebolo potrebné právne vzdelanie. Zároveň zdôraznil význam a postavenie inštitútu vedľajšieho účastníka, ktorý bol zriadený vo verejnom záujme, nakoľko súd y spotrebiteľov v uvedenom období náležite nechránil. Uviedol, že žalovaný vstup Združenia do konania na jeho podporu privítal a viackrát s právnym zástupcom Združenia telefonicky a osobne komunikoval, pričom Združenie okrem vecného podania zo dňa 31.10.2012 sa na základe predvolania súdu zúčastnilo prostredníctvom právneho zástupcu aj pojednávania dňa 28.6.2013, na ktorom náležite právne argumentovalo. Poukázal zároveň na právne posúdenie a názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.7.2012 č.k. 9Co/104/2012-84.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie Združenia je dôvodné.

7. Združenie podalo odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní trov právneho zastúpenia Združenia odvolanie za účinnosti Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 01.07.2016).

9. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (OSP) vystupovalo Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS v konaní ako vedľajší účastník.

11. Podľa § 93 ods. 1 OSP sa ako vedľajší účastník mohol popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto mal na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nešlo o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa mohla popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 OSP).

12. Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 OSP vstúpil do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodoval len na návrh.

13. Podľa § 93 ods. 4 OSP, mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, konal však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporovali úkonom účastníka, ktorého v konaní podporoval, posúdil ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

14. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie konanie na základe späťvzatia žaloby žalobcom zastavil, ktoré nebolo odôvodnené, vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania, nakoľko zavinenie na zastavení konania prislúchalo žalobcovi.

15. V nadväznosti na uvedené, pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka platila zásada, že jeho postavenie sa v rozsahu procesných práv a povinností zhoduje s postavením hlavného účastníka, na ktorého strane vystupoval. Vychádzajúc z toho je potrebné konštatovať, že ak žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP (účinného do 1.7.2016) a preto vzniklo rovnaké právo aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

16. Ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania bolo povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania, vrátane vedľajšieho účastníka, museli byť v priamej príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

17. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, prostredníctvom právneho zástupcu, vystupujúce v konaní do 01.07.2016, do konania vstúpilo podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.9.2012 (č.l. 22 a nasl. spisu), a podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 2.11.2012 vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou.

18. Súd prvej inštancie vo veci uznesením č.k. 8C/259/2012-187 zo dňa 3.6.2019 rozhodol o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby žalobcom postupom podľa § 144 a § 145 ods. 1 CSP a žalovanému podľa § 256 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

19. Odvolací súd vzhľadom k uvedeným skutočnostiam konštatuje vecnú nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia, keďže súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne vychádzal z predpokladu neúčelnosti trov konania vynaložených zo strany vedľajšieho účastníka (do 01.07.2016 v postavení vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného), nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že vo veci podal kvalifikované vyjadrenie už podaním doručeným súdu dňa 2.11.2012, ktoré konkrétne odôvodnil. Keďže prvé podanie vedľajšieho účastníka bolo doručené súdu prvej inštancie v čase, kedy nenadobudol účinnosť zákon č. 102/2014 Z.z., nakoľko sa tak stalo až 01.05.2014, odvolací súd vzhľadom ku konkrétne napádaným skutočnostiam uvádzaným už v jeho ďalšom podaní, považuje odvoláciu námietku Združenia o účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia Združenia za právne významnú.

20. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania v právnom vzťahu medzi žalobcom a Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS tak, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778 má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnému Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).